

## 480.

**Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 31 maja 1923 roku

**w przedmiocie podwyższenia opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa na obszarze b. Galicji.**

Na podstawie ust. 3 art. 1 ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 831) o zmianie ustawy z dn. 20 grudnia 1905 r. (Dz. U. Kr. 1906 r. № 11) o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich, oraz ustawy z dn. 13 lutego 1903 r. (Dz. U. Kr. № 24) o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa zarządza się co następuje:

§ 1. Oznaczone w ust. 1 i 2 art. 1 ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 831) stawki opłat szynkarskich tudzież opłat konsumcyjnych od piwa podwyższa się, począwszy od roku poborowego 1923, czterokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do końca 1923 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*Minister Skarbu: *W. Grabski*

## 481.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 11 czerwca 1923 roku

**uzupełniające rozporządzenie z dnia 13 marca 1923 r. i rozporządzenie z dnia 4 maja 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923.**

Na podstawie art. 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) o monopolu tytoniowym zarządza się, uzupełniając rozporządzenie z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 195) i rozporządzenie z dnia 4 maja 1923 roku (Dz. U. R. P. № 51, poz. 360) w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923 co następuje:

§ 1. Na obszarze, wymienionym w § 1 rozporządzenia z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 195), zezwala się w roku 1923, niezależnie od uprawy tytoniu, dozwolonej na tymże obszarze tem rozporządzeniem, i bez ograniczeń tamże ustanowionych, uprawiać rolnikom tytoń na przestrzeni, nie przekraczającej 10 m<sup>2</sup>, za opłatą w wysokości 50.000 mk.

§ 2. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu, dozwolone niniejszem rozporządzeniem, należy składać wraz z przypadającą opłatą u naczelników gmin najpóźniej do 15 lipca 1923 r.

Naczelnicy gmin przedłożą właściwym w danym miejscu Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcjom Okręgów Skarbowych najpóźniej do dnia 30 lipca 1923 r. wykazy zgłaszających się o pozwolenie na uprawę tytoniu wraz z dowo-

dem wpłacenia do kasy skarbowej opłat przypadających od uprawy.

§ 3. Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów względnie Dyrekcje Okręgów Skarbowych na podstawie przedłożonych im wykazów i dowodów uiszczenia opłaty udziela dla każdego plantatora pisemnego pozwolenia na uprawę tytoniu. Pozwolenia te winny być załatwiane z jaknajwiększym pośpiechem, w każdym razie tak, by mogły być doręczone plantatorowi do 15 sierpnia 1923 r.

O udzielonych pozwoleniach należy powiadomić właściwy organ kontroli skarbowej tudzież organ policji państwowej.

§ 4. Skarb Państwa odstępuje od wykupu surowca tytoniowego od plantatorów, którzy w powyższy sposób uzyskali pozwolenie na uprawę tytoniu i opłacili przypadającą od niej opłatę.

Odstąpienie bezpłatne lub odpłatne uzyskanego z powyższych plantacji tytoniu osobom trzecim jest zakazane.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. •

Minister Skarbu: *W. Grabski*

## 482.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 12 czerwca 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia wykładnika przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego do potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w trzecim kwartale roku podatkowego 1923.**

W myśl art. 22, 24 i 26, część druga, tudzież na podstawie art. 27 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 228) w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232) i ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550), zarządza się co następuje:

§ 1. Na trzeci kwartał kalendarzowy roku podatkowego 1923 ustala się, jako obowiązujący w tymże kwartale przy potrącaniu podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wykładnik wzrostu cen hurtowych w wysokości 2,1.

§ 2. W zastosowaniu postanowienia § 1 niniejszego rozporządzenia należy w trzecim kwartale kalendarzowym roku podatkowego 1923 potrącać podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę według skali następującej:

| L. p. | Roczna wysokość wynagrodzenia w tysiącach marek |           | Stopa procentowa |
|-------|-------------------------------------------------|-----------|------------------|
|       | ponad                                           | do        |                  |
| 1.    | 15.120                                          | 20.160    | 1,1%             |
| 2.    | 20.160                                          | 25.200    | 1,4%             |
| 3.    | 25.200                                          | 32.760    | 1,7%             |
| 4.    | 32.760                                          | 40.320    | 2 %              |
| 5.    | 40.320                                          | 47.880    | 2,5%             |
| 6.    | 47.880                                          | 55.440    | 3 %              |
| 7.    | 55.440                                          | 63.000    | 3,5%             |
| 8.    | 63.000                                          | 71.400    | 4,5%             |
| 9.    | 71.400                                          | 79.800    | 5,5%             |
| 10.   | 79.800                                          | 88.200    | 7 %              |
| 11.   | 88.200                                          | 96.600    | 8,5%             |
| 12.   | 96.600                                          | 105.000   | 10 %             |
| 13.   | 105.000                                         | 109.200   | 11,5%            |
| 14.   | 109.200                                         | 115.500   | 13 %             |
| 15.   | 115.500                                         | 121.800   | 13,6%            |
| 16.   | 121.800                                         | 130.200   | 14,3%            |
| 17.   | 130.200                                         | 138.600   | 15 %             |
| 18.   | 138.600                                         | 147.000   | 15,7%            |
| 19.   | 147.000                                         | 157.500   | 16,5%            |
| 20.   | 157.500                                         | 168.000   | 17,3%            |
| 21.   | 168.000                                         | 178.500   | 18,1%            |
| 22.   | 178.500                                         | 189.000   | 18,8%            |
| 23.   | 189.000                                         | 199.500   | 19,5%            |
| 24.   | 199.500                                         | 210.000   | 20,2%            |
| 25.   | 210.000                                         | 220.500   | 20,9%            |
| 26.   | 220.500                                         | 231.000   | 21,6%            |
| 27.   | 231.000                                         | 241.500   | 22,3%            |
| 28.   | 241.500                                         | 252.000   | 23 %             |
| 29.   | 252.000                                         | 378.000   | 24,5%            |
| 30.   | 378.000                                         | 504.000   | 25,5%            |
| 31.   | 504.000                                         | 630.000   | 27 %             |
| 32.   | 630.000                                         | 756.000   | 28,5%            |
| 33.   | 756.000                                         | 945.000   | 30 %             |
| 34.   | 945.000                                         | 1.512.000 | 32 %             |
| 35.   | 1.512.000                                       | 1.890.000 | 34 %             |
| 36.   | 1.890.000                                       | 2.520.000 | 36 %             |
| 37.   | 2.520.000                                       |           | 38 %             |

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od 1 lipca do 30 września 1923 r. z tem, że skala podana w § 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie również przy potrącaniu podatku od uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych w końcu miesiąca czerwca, a należnych za miesiąc lipiec 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

#### 483.

### Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapalek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. w przedmiocie podwyż-

szenia akcyzy od zapalek (Dz. U. R. P. № 63 poz. 467) zarządza się co następuje:

§ 1. Cena sprzedażna opasek podatkowych na zapalki, łącznie z kosztami ich sporządzenia, wynosi 121.000 mkp. za 1.000 sztuk, z czego przypada na podatek (akcyzę) 120.000 mkp., a na zwrot kosztów sporządzenia opasek 1.000 marek polskich.

§ 2. Każde pudełko, zawierające nie więcej, jak 60 sztuk zapalek, musi być oklejone jedną opaską podatkową za 120 mkp. Wyjątek stanowią książeczki z zapalkami, zawierające conajwyżej 30 zapalek, które mogą być po dwie sztuki oklejone jedną opaską podatkową za 120 mkp.

Opaski podatkowe muszą być w ten sposób naklejane, aby przy otwieraniu pudełka względnie książeczki, musiały ulec zniszczeniu t. j. przedarcie.

§ 3. Dodatkowemu podatkowi od zapalek podlegają zapasy przekraczające ilość 500 pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak 60 zapalek) względnie przekraczające 1.000 książeczek o zawartości co najwyżej po 30 zapalek.

Kto zatem w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów posiada zapas zapalek, przekraczający powyższe ilości, obowiązany jest w ciągu dni trzech zgłosić ten zapas do dodatkowego opodatkowania:

- a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale Kontroli Skarbowej,
- b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora Kontroli Skarbowej, wreszcie
- c) na obszarze b. zaboru pruskiego w Kontroli Skarbowej.

Zgłoszenie należy wnieść w 3 egzemplarzach, podając w nim ilość pudełek względnie książeczek podlegających dodatkowemu opodatkowaniu, dokładne miejsce przechowania tychże, imię, nazwisko i miejsce zgłoszenia posiadacza zapalek.

§ 4. Organ skarbowy wciąga przyjęte zgłoszenie do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek, wpisuje we wszystkich trzech egzemplarzach zgłoszenia numer bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu zapalek, kwotę przypadającego dodatkowego podatku, tudzież kasę skarbową, w której tenże podatek ma być zapłacony, poczem zwraca jeden egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada po zamknięciu zapisku w drodze służbowej właściwemu Urzędowi Akcyz i Monopoli (Dyrekcji okręgu skarbowego) po uwi docznieniu w nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku celem przesłania go do Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego). Organ skarbowy ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w zgłoszeniu są zgodne z prawdą.

§ 5. Zgłaszający obowiązany jest zapłacić przypadający dodatkowy podatek w kasie skarbowej w ciągu 3 dni, licząc od dnia doręczenia wymiaru. Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopoli (Dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 30 dni zapłaty dodatkowego podatku w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługują-